

نهوتی باوه گورگور، هوکاری بنچینهیی عارهباندنی کهرکووکه

رۆماننووس: عهبدووللا سهراج، فنلاند

دهسپیک

ئهم نووسینه،، له سنج بهش: دهسپیک، شایه تییبه کانم و پیشنیازه کان پتکدی (*). له نواده دهلیم: له وهتی کورد ههیه، زمان، بووه ته ناسنامه و قهڵخانی مانهوهی نیشتمانکهی. چاکیش وایه بیژم: ئهم نووسینه گشتییه، چونکه نهز کارناس و کارامهیی ئهم بواره نیم، لهج ته نیا ههست و ئینتیباع و سۆز و شایه تیی راستگویی راسته و خۆی نووسهرتکه، که به چاوی خۆی دیویه و له گهڵ وهیشوومه و جهزربه کانییدا گوزهراندوو به تی. دهسج بلیم: کاره نهجمامی ئهو عاره باننده ناره وایه، دهرهق به زیند و کهرکووکم، هانیدام، قه له م بکه مکار و داکۆکی له جینشینی باب و باپیرانم بکه م، که بیهته به لگه نامهیی مرۆڤایه تی و چاردهانی مافی مرۆڤ.

به لگه نه وسته که کهرکووک، مهز نه شاری دیرینی کورده ستانه و بهر له ههشت ههزار سال به ناوی "تارابخا" وه، شوته واری ژبیری و نیشه جیتی هه میسه یی تیدابووه،

لیره دا ته نیا ئامازه بۆ دیرۆکی "گوئی" یه کان و "توزی" ده کم، ههروه ها قه لاتکه ی نه زرگه ی "دانیا ل" ی پتغه مبه ر و سنی هه قاله که ی، پروانه له قاموس ئیعلامی ترکی و هتد.

له بنه رته دا هینانه کایه ی «پروژهی ئاودیری حه و بجه» نه خشه و پیلاتیکی دارپژراوی ره گه زه رستانه ی سه رده می شایه تی بوو، بۆ گه مـ مارۆدانی نیچه نه وتییبه کان، وه کو: "نه فتخانه ی خانه قین" "بای حسن" و "جه مپوری" "گه رمیان" و "زۆرگه زراوی قهراج و حه مام" ئه له لیل" ی موسول. له سالی ۱۹۳۶ دا، گوندی "مه له ی" سه رزتی بچووک که (۶۵ کم) له باکووری کهرکووک هه لکه وتوووه، کرابوه "ناحیه" (شاره دی و نیوه ندی ئیداری گونده کانی ده وریه ری)، که چی له سه ر ژمیری ۱۹۵۷ دا، نیوه ندی ناحیه که گویتزرایه وه بۆ "حه و بجه". به وهش وازیان نه هینا، به لکو له سالی ۱۹۶۵ دا، ئامارتکی به په له و ناته و او کراو، ئه لبه ته له و

بارودۆخه دا، کورد سه رقالی شو رشی ئه یلوول بوو، شاره دتی حه و بجه کرا به "قضا" (شارۆچکه)، بۆ جیتیگر کردن و سه پاندنی هه ر ئه و نه خشه نگریسه که ی سه رده می پاشایه تی، بۆ ئه وه ی زه وینه خو شبکه ن بۆ بنه پکردنی کوردی کهرکووک و ده قه ره کانی خو لگه ی.

به م کاره گهنده له شیان، هه ره شه ی راسته و خۆیان ناراسته ی شو ناسنامه نه ته وایه تییبه که ی کهرکووک کرد. زه وی و زارتکی به شانده سه رخیتله عاره به ره و نه دکهانی "العبید" و "الجیور" و ... هه رچی پیندا و یستی ژبان و رۆزی و گوزه رانی کشت و کالیی بوو، ده سه ته به ر کرد بۆیان، له وانه که رسته و ئامیری نوتی کیلان و چاندن، پرۆژه ی گه و ره ی به ختو کردنی په له وه ر و مه ر و ئاژهل و ... ره ز و میوه و باخ و بیستان. له سالی ۱۹۷۷ دا، نیوه ندی شاره دتی "العباسیه" یه ی لکانده به "حه و بجه" وه، پاشا ده رکردنی کورده کانی "چه مخاخی". به پتوه بردنی ئهو پیلانه، نه ک ته نیا کهرکووک، به لکو به ره نه جمه که ی خانه قین و مه نده لی و سه عدیه و شنکار و شیتخان و زمار و مه خموور و قهراج و که ندیناوا و دتیه گه شی گه رته وه. هه رچه نده ئهم پیلانه له سه رو به ندی پاشایه تیدا به نه یینی و هیدی بوو، به تاییبه تیی له سالی ۱۹۲۷ دا، که نه وت له باوه گورگور دۆزرایه وه و بیریان هه لکه مند، ئه و له سه رده می گه واله ره شی عه فله قییبه کاند، ته شه نه ی سه ند و پتی نایه دۆختکی سامناکه وه.

به پتی پرۆژه ی قو ناخ به قو ناخ، له ۱۹۶۳ وه سووریون له پتیره و کردن و دامه زراندنی عه ره بی نیوه ند و باشوور له جیگه ی کورد و تورکمان.

له ۱۹۷۶/۱/۲۹ دا، پتبه ند به بریاری ژماره "۴۱"، شارۆچکه ی "کفری" یان له کهرکووک دابری و لکاندیان به "دیاله" وه، ههروه ها شارۆچکه ی "چه مچه مال" یان خسته سه ر سلیمانی و شارۆچکه ی "دو زخور ماتو" ش خرایه سه ر تازه پارێزگه ی "سه لاهه دین" (تکریت) وه. ههروه ها به پتی بریاری ژماره (۳۹۱) ی ۲۰/۱/۱۹۸۱، سه تان ختیزانیان نامۆی خواری عیراق کرد.